

[Parkov.]

les ham, naar han fratræder paa Grund af en ham utilregnelig Aarsag. Efter vor Formening kan Staten ikke beholde Beløb, for hvilke Staten ikke har nogen Risiko. Den ærede Ordfører sagde: Ja, men der *har* været en Risiko i den Tid, disse Tjenestemænd var beskæftigede i Statens Tjeneste, og det er jo rigtigt, men i den Tid betalte de lige som alle andre Tjenestemænd deres Pensionsbidrag. I det Øjeblik, de udtræder, ophører dermed Statens Risiko, og saa er det efter vor Mening stemmende med Ret og Billighed, at Staten ikke lægger Beslag paa Beløb, for hvilke den i hvert Fald ikke mere har nogen Risiko. Det er jo heller ikke ukendt, at man i adskillige Kommuner, naar saadanne Tilfælde indtræder, forholder sig paa den Maade, at man betaler de indbetalte Beløb tilbage, dog uden Renter. Det forekommer mig, at Staten ikke i saa Henseende kan optræde paa anden Maade, end det er almindeligt baade inden for Amter og inden for Sognekommuner. Jeg vil derfor i Erindring om, at dette var gældende i Aarene 1927—31 ogsaa for Statens Vedkommende, mene, at det er et fuldkommen rimeligt Krav, der her fremsættes fra vor Side, og jeg vil haabe, at Spørgsmaalet, selv om Kravet ikke i Øjeblikket kan gennemføres, dog maa staa aabent, saaledes at man en Dag kan vende tilbage dertil og atter tage det op til Behandling. Naar det er almindeligt over hele Landet, at man inden for Amter og Kommuner siger: De Penge vil vi ikke have, for der svarer ikke nogen Risiko til dem for Amt eller Kommune, synes det mig, at Staten maa handle paa samme Maade og tilbagebetale disse Pensionsbidrag.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Ændringsforslaget, i hvert Fald anbefale det til velvillig Overvejelse, naar Lejlighed maatte gives til igen at tage det op.

Hans Jacob Sørensen: Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for den Imødekommenhed, han har vist over for de Henstillinger, jeg tillod mig at rette til ham ved første Behandling om visse Ændringer i Forslaget. Jeg finder, at Forslaget, naar disse Ændringer er indført, vil være betydelig mere værdifuldt, ogsaa set fra Tjenestemændenes Side, end Tilfældet vilde have været, om Forslaget var blevet gennemført uændret.

Med Hensyn til det andet Afsnit i Lovforslaget kan jeg sige, at vi, som ogsaa den ærede Ordfører (Bjerring) gjorde opmærksom paa, har haft Henvendelser om, at der ogsaa der skulde foretages visse Æn-

dringer, men da Finansministeren saa stærkt har insisteret paa at faa dette Afsnit gennemført uændret, har vi af Hensyn til de Indrømmelser, vi har faaet i det første Afsnit, afstaaet fra at være med til at gennemføre Ændringer her, og vi kan tiltræde, at Afsnittet gennemføres uændret.

Det Ændringsforslag, som Det konservative Folkeparti har stillet, vil jeg gerne have Lov til at omtale med nogle faa Bemærkninger. Som det ærede Medlem (Parkov), der sidst talte, gjorde opmærksom paa, gaar Ændringsforslaget ud paa at tilbageføre en Bestemmelse, der fandtes i Tjenestemandsloven af 1927, om Tilbagebetaling af de Pensionsbidrag, som en Tjenestemand har indbetalt, naar vedkommende gaar ud af Statstjenesten. Saaledes som ogsaa Ordføreren nævnte, var det Spørgsmaal til Behandling i Lønningskommissionen af 1929, og Spørgsmaalet blev behandlet sammen med en hel Række andre Enkeltheder inden for Statens Pensioneringsordning. Som man vil huske, blev der netop med Hensyn til Statens Pensionsordning gennemført visse Forandringer, der for nogles Vedkommende var af Betydning for Staten, idet der blev indført visse skærpede Regler, som betød mindre Udgifter til Pensionering for Statens Vedkommende. Det blev saaledes fastslaaet, at ingen kunde faa Pensionsret ved Ansættelse i Statstjenesten, naar vedkommende var over 40 Aar, medmindre denne Pensionsret blev givet ham ved særlig Bestemmelse paa Normeringsloven; endvidere blev det fastslaaet, at ingen kunde faa Pensionsret, uden at de havde været 5 Aar i Statstjenesten efter det fyldte 30te Aar, og endelig, hvad der i økonomisk Henseende betød mest, at Tjenestemændenes Pensionsbidrag forhøjedes fra 3 pCt. til 5 pCt. af de faste Lønninger. Paa den anden Side opnaaede Tjenestemændene ogsaa Fordele, først og fremmest den, at den højeste Pensionsydelse fra Statens Side blev forandret fra $\frac{40}{60}$ til $\frac{42}{60}$ af den Gennemsnitsløn, som Tjenestemanden havde haft i de sidste 3 Aar, han havde været i Statstjenesten. Endvidere blev der foretaget Forandringer, som betød en Forbedring med Hensyn til Enkepensionen, og endelig blev der gennemført en Bestemmelse, som gav forældreløse Børn fra Tjenestemandshjem — de havde tidligere haft en Adgang til at faa Understøttelse indtil 18 Aars Alderen — *Ret* til denne Understøttelse. Her var der altsaa en Forbedring baade for den eventuelle Enke og, hvis en Tjenestemand og hans Hustru døde, for de efterladte Børn. Der var